

УДК 351.336

Шимків Л.В.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СПІВПРАЦЯ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ З ПУБЛІЧНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Shymkiv L.V.

COOPERATION BETWEEN BANKS AND WITH PUBLIC SECTOR ORGANIZATIONS

Банківська сфера – одна з найважливіших галузей у кожній країні. Саме від стабільної роботи фінансової системи та банків залежать добробут населення та його впевненість у майбутньому. Банки розширюють фінансові можливості фізичних та юридичних осіб, а також різного роду публічних та державних організацій, дозволяють ефективно розпоряджатися наявними коштами. Вони зберігають, перерозподіляють та примножують гроші в державі й, відповідно, сприяють швидшому зростанню економіки країни.

Банківська система може нести в собі як позитивний, так і стримуючий вплив на економічний розвиток у державі, даний вплив здійснюється через чинники попиту, чинники пропозиції та чинники розподілу, тому досягти найкращих темпів економічного зростання без розвиненої банківської системи неможливо.

Сучасне банківське обслуговування вражає своєю доступністю завдяки розвитку дистанційного обслуговування клієнтів і масштабністю, яка досягається шляхом пакетного обслуговування і різноманітних перехресних сервісів. Особливості функціонування банківських установ у сфері обслуговування публічних організацій впливають на показники роботи публічних організацій та ефективність публічної влади на місцевому та національному рівнях.

Метою роботи є аналіз взаємодії банківських установ з публічними організаціями та впровадження високої якості надання ними адміністративних послуг.

Наявність ефективних публічних організацій впливає на покращення стандартів життя в країні та економічну стабільність. У сучасному суспільстві відбуваються зміни, через які необхідно створювати високоефективні публічні організації, які належним чином будуть виконувати усі функції та поставлені завдання. Рівень ефективності такої організації залежить від багатьох факторів, найбільш вагомими з яких є :

- зменшення кількості затрачених ресурсів та зниження вартості;
- зменшення часу, впродовж якого надаються адміністративні послуги;
- співвідношення кінцевого продукту і кінцевого результату.

Банки відіграють велику роль у забезпеченні ефективної роботи публічних організацій. Перш за все, банк – це кредитно-фінансова установа, яка здійснює свою діяльність на підставі банківської ліцензії та має право надавати банківські послуги згідно Закону України “Про банки і банківську діяльність”. В Україні ведуть свою діяльність як публічні акціонерні товариства або кооперативні банки.

Банки в Україні є посередниками між центральним Банком та своїми клієнтами. За допомогою центрального банку публічні організації ведуть свою діяльність, отримують кошти, які надходять в державний бюджет, а також мають можливість отримати довгострокові кредити. Основним видом банківської діяльності є кредитування, яке здійснюється на засадах строковості, платності і гарантованості.

Для того, щоб організація максимально розвивалась і показувала високі результати, необхідно правильно мотивувати працівників, швидко пристосовуватись до нових умов праці та нововведень, реагувати на зміни в зовнішньому середовищі,

прогнозувати виявлення можливих труднощів з метою швидкого їх подолання, бути конкурентоздатними та вести свою діяльність для максимального задоволення потреб споживачів.

Якщо проаналізувати роботу публічних організацій впродовж останніх років, то можна виявити, що дотримується стандартний класичний процес. Суспільство змінюється і тому необхідно швидко пристосовуватись до інновацій і впроваджувати їх у діяльність організацій публічної сфери.

Основним завданням на сьогодні є розроблення та покращення процесу надання послуг публічними організаціями мешканцям регіону. Співпраця банківських установ з публічними організаціями має такі особливості:

- надання фінансової допомоги публічним організаціям;
- участь у благодійних проектах, фінансування благодійних фондів;
- публічні кошти витрачаються ефективно, підзвітно та зорієнтовані на досягнення цілей публічної організації;
- створення централізованої системи обслуговування клієнтів.

Банки пропонують такі послуги, як швидка оплата комунальних платежів, не виходячи з дому за допомогою електронних носіїв, без комісії та в будь-який час, вільний доступ до рахунків, фінансова допомога при відкритті власного бізнесу та проектів, надання кредитів на вигідних умовах та створення комфортних умов обслуговування для клієнтів.

При співпраці банківських установ та публічних організацій працівники мають можливість отримувати платіжні картки, на які вчасно приходять кошти, це є замкнена система фінансування та можливості повного контролю власних коштів.

Банки також беруть участь у фінансуванні різного роду конкурсів, проектів місцевого та регіонального значення, озеленення міста, у допомозі соціально незахищеному населенню та ін.

Отже, сучасний етап банківської системи в Україні має великий економічний вплив на публічні організації. Проаналізувавши співпрацю банківських установ з публічними організаціями варто зауважити, що в процесі змін варто швидко приймати рішення і пристосовуватись до нововведень. Організація надання послуг населенню вимагає нововведень та нових стратегій покращення співпраці банківських установ з публічними організаціями.

Список використаних джерел:

1. Електронний журнал “Державне управління: удосконалення та розвиток” включено до переліку наукових фахових видань України з питань державного управління (Наказ Міністерства освіти і науки України від 22.12.2016 № 1604).
2. Методичні рекомендації щодо виявлення публічних діячів та забезпечення проведення фінансового моніторингу їх фінансових операцій. Режим доступу: http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2016/20160127/recomendacii.pdf
3. Закон України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 5-6, ст.30).
4. В. Дзюблюк Високоєфективні публічні організації // Держава і суспільство. 2012. – С.133-139.
5. Н. І. Обушна Публічне управління як нова модель організації державного управління в Україні: теоретичний аспект // Ефективність державного управління. - 2015. - Вип. 44(1). - С. 53-63.